

≡ KATALUNA ≡ ESPERANTISTO

MONATA GAZETO * OFICIALA ORGANO

DE LA

REDACIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. - SABADELL
KATALUNUJO

Red. : Frederic Pujulà
Sek. de Red. : Josep Grau

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

—
—
NIA DEVIZO : «MARO ESTAS GUTARO»
—
—

ENHAVO:

Pri..., Fred. Pujulà. — *Malagrablaj sekvoj.* — *La Pas-
ko de l'Greno*, Trad. el Ignasi Iglesias. — *El la Lite-
raturaj Konkursoj.* — *Konservantaro de la Floraj
Ludoj.* (Regularo). — *Historio de Esperanto en Kata-
lunujo.* *Moncada*, Esperantano. — *Bibliografio*, Ta-
men. — *La IX^a Universala Kongreso.* — *Edziĝoj* —
Enlanda Movado. — *Oficiala Parto.* — *Korespondado*

JARO IV^a

AŬGUSTO 1913^a

N^{ro} 8 (41)

Llista de delegats autoritzats per la administració de K. E. F. per a rebre les quotes

Arbós del Penedès	A. Romagosa	Major, 11.
Badalona	«Badalona Stelo».	Sant Pere, 86.
Balaguer	M. Espar Boquer.	Miracle, 7.
Banyoles	J. Aulina	Turers, 49.
Barbarà del Vallès	S. Arnella	Sant Pere, 21.
Barcelona	D. Dalmau.	Angels, 1, entl.
»	Joan Rosals	Porta-ferrissa, 30.
Begas	J. Esteve	Raval Sant Martí, 19.
Berga	J. Cardona.	Apotecari.
Blanes	S. Robert	Llarg, 42.
Borjes Blanques	F. Rubinat.	Pou, 2.
Calafell	J. Jané	
Cambrils	Josefina Maseguer	Hostal Nou.
Cassà de la Selva.	N. Puig.	Bisbal, 1.
Castellar del Vallès	F. Blanquer	Fonts Calents.
Centelles	J. Raurell	
Flix	«Verda Stelo».	
Girona	F. Anguet	Progrés, 20.
Granollers	F. N. Pujadas.	Fonda d'Europa.
Igualada	A. Mosella.	P. Constitució, 11
La Escala	J. Ximinis.	Fàbrica gèneros de punt.
Lleida	Ll. Abadal.	Major, 12 i 14
Manlleu.	«Esperantista Amikeco»	Pont, 38, 2. ^{on} -1. ^a
Mataró	J. Solà	Sant Josep, 46.
Mieras	R. Riera	Comerciant.
Mollet	«Vojantaŭen».	
Moncada	Joan Buxó	Metge.
Olot	I. Juanola	Superior, 25, 2. ^{on}
Palafrugell.	J. Marquès.	Pals, 1.
Pobla de Lillet	J. Llumà	Porxos, 19.
Prades	T. Alsina. pvre.	
Premià de Mar	P. Alsina	Camí Reial, 81-79.
Reus.	E. Aguadé.	Presó, 15.
Ripollet.	«Esperanta Akvoŝalo»	Nou, 20.
Rubí.	J. Ratés	Sant Magí, 1 i 3.
Sabadell.	Lloc Social.	Gràcia, 12.
Salàs.	P. Vivet.	Metge.
Sant Feliu de Guíxols	J. Blanch	Caimó, 32.
Sant Llorenç Savall.	J. Roma.	
Sant Quirse de Besora	J. Fossas	Metge.
Santa Coloma de Farnés.	J. Gener.	Verge Maria, 1, 2. ^{on}
St. ^a Perpetua de la Moguda.	«Kamparo»	
Selva del Camp	J. Girona	
Tarragona	D. Obiol	Unió, 9, 3. ^r
Terrassa.	A. Oliart	Clarís, 24.
Tivissa	F. M. Brú	Avall, 16.
Torelló	C. Viñolas.	Sant Josep, 14.
Vendrell	S. Esvertit.	Cristina Baixa, 50.
Vich	J. Comella	Plaça Major, 18.
Vilafranca del Penedès.	A. Robleño	Puigmoltó, 14.
Vilanova i Geltrú	F. Mestres.	Sant Antoni, 1 i 3.

KATALUNA ESPERANTISTO

MONATA GAZETO □ OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. — SABADELL
KATALUNUJO

Red. : FREDERIC PUJULÀ
Sek. de Red. : JOSEP GRAU

— NIA DEVIZO : « MARO ESTAS GUTARO » —

ENHAVO : *Pri...*, Fred. Pujulà. — *Malagrablaj sekvoj.* — *La Pasko de l' Greno.* Trad. el Ignasi Iglesias. — *El la Literaturaĵ Konkursoj.* — *Konservantaro de la Floraj Ludoj.* (Regularo). — *Historio de Esperanto en Katalunujo.* Montcada, Esperantano. — *Bibliografio,* Tamen. — *La IX^a Universala Kongreso.* — *Edziĝoj.* — *Enlanda Movado.* — *Oficiala Parto.* — *Korespondado.*

S-ro. CARLO BOURLET

la eminenta pioniro de Esperanto, direktoro de «La Revuo», prezidinto de la III^a Literatura Konkurso de K. E. F., mortis la 12^{an} de Aŭgusto pro malfeliĉa akcidento.

Esperantismo longatempe ploros lian perdon!
Pace ripozu nia amata amiko!

EL PRINCIPI D'AUTORITAT

Ho hem dit varies vegades i ho repetirem tantes com sigui convenient : en la nostra organització tot-hom ha d'ésser útil i ningú necessari. L'inoblidable Serdà (i tots sabem lo necessari que ell fóra entre nosaltres) ja erigí el principi en norma. Avui, quan la Federació s'és engrandida i compta amb l'entusiasme de tots, la democràcia de l'organització és més intensa, i els individus sols tenen aquella importància que'ls dóna la tasca acomplerta. L'autoritat, entre nosaltres, és un símbol representació de l'energia i de la voluntat col·lectives, no una energia i una voluntat apart que domini i s'imposi per damunt de les dels altres. Els càrrecs són fonts de devers i no de drets. Els grups i els federats són ja majors d'edat per soïr l'impertinència de Júpiters armats de llamps i asseguts sobre caixes de trons. Els Comitès, les Redaccions, les Comissions, les Delegacions, no són sinó cadenes de treball, i no patents d'hegemonia o títols de distinció. Som una reunió d'homes que lluiten per un ideal comú, i no un banc de galiots que remen sense saber la direcció i sols quan la tralla de l'arraix tueteja les esquenes. Tot-hom, des del primer al darrer, té el dret de donar son cop de rem voluntari, i no regoneixem altre capità que'l mutu respecte i l'amor a la causa que'ns uneix. Els maquiavelismes, les trabetes, que tenen un lloc adequat en les lluites polítiques, no han de trobar ambient entre nosaltres.

Aquests són els principis que presideixen l'organització de la nostra revista, on els càrrecs són purament legals i on treballem en harmoniós companyerisme. Aquestes són les causes que molts companys de Federació no hi tinguin càrrecs, que, si fossin honorífics ocuparien per dret propi; però essent de treball, ni ells poden acceptar ni nosaltres oferir pertinentment. Aquest és l'esperit de germanor, de companyerisme, de sacrifici per la causa, que'ns ha d'inspirar en l'organització general. I els qui no ho entenguin així perdràn llur temps i el faràn perdre a tots. En lloc d'esmerçar llurs forces en aquesta equivocada actuació, faràn millor aprofundint l'estudi de la llengua, el camp de la qual, entre les setze regles i els treballs filològics, és un camp on hi ha molt camp per córrer.

TEORIOJ

Mi rememoras kun teruro la patosajn profesorojn, per kiuj la destino favoris min en la sudamerikaj kaj hispanaj liceoj, kie mi havis la malfeliĉon lerni. Ho, tiu instruisto de Fiziko kaj Ĥemio, — ĉar tiuj aferoj iradis en niaj programoj kune kiel la ĉevaloj de tramveturilo! Ho, tiu kompatindulo, kiu informadis nin pri la misteroj de la Natura Historio! Ve al la frakasita geografiisto *maldank'* al kiu mi ne sciis; kie kuŝas Aŭstralio se mi ne havus esperantistan jarlibron!

Mi vidas ankoraŭ ilin sidantajn malantaŭ la katedroj kaj klarigantajn per elokventa parolo la plej neantaŭviditajn difinojn. La flava febro estis amindaĵo apud la pesto de teorioj per kiu oni superŝutadis nin .. Tiuj bravaj Ptolomeo, Arkimedo kaj Koperniko neniam povus imagi, ke iam ili taŭgos por tiel multe tedi infanajn kapojn! Tiu kara Linneo, kiu ne apartigis el la «*homo sapiens*» en apartan specon la teoriemajn dupiedulojn! .. Oni nur imagu personon parolantan dum sinsekvaj horoj pri kotiledonoj kaj pistiloj, ostoj kaj nervoj, puŝoj kaj altiroj, gasoj kaj fluidaĵoj, formuloj kaj difinoj, binariaĵoj kaj atomoj, stelaroj kaj eklipsoj... dum en malproksima ŝranko kuŝas polvokovritaj kaj tor de nia tuŝo kiel fetiĉoj, la remburitaj bestoj, la globusoj, provvazoj, piloj, ŝtonoj, metaloj kaj landkartoj!

Mi konfesas, ke ne pro tia instruado, sed pro aliaj pli simplaj kaŭzoj, mi scias montri per la fingro nian sunon. Nur pro kutimo, ne pro ĥemiaj konoj, mi miksas en la salaton salon kaj pipron sen timo je eksplodo. Ne pro la fizikinstruisto, kiu falis sur mian vojon, sed observinte kiel oni eltiras bieron el la toneloj, mi scias pri la premo de la gasoj...

Unu apotekisto el miaj amikoj iam parolis al mi pri juna kuracisto, kiu receiptis tormulon por piloloj, kies kunmetaĵoj liveris likvaĵon pli fluan ol rivero, kaj proponis kontraŭdermitan pulvoron, kiun feliĉe oni ne elpistis, ĉar la miksaĵo rezultigus eksplodaĵon el la plej terura speco... Jen ankoraŭ viktimo de teoriemaj instruadoj!

Ja mi revidas ankoraŭ tiujn profesorojn kun iliaj kapoj de sufiĉeco trans kies okulojn mi legas nun ilian malestimon por la *vulgaraĵ* tuŝeblaj kaj videblaj realaĵoj!

Kaj pro ili mi vidas kun kompatato tiujn homojn, kiuj ĉu per ŝtoniga katenado ĉu per radikala reformado de nia lingvo, lokas sin teorie en ekstremaĵoj, malproksime de la laborejo, kie ĝi sangobatas kaj grandiĝas.

FRED. PUJULÀ

MALAGRABLAJ SEKVOJ

Ludi pioniran rolon trudas al la individuo strangajn oferojn. Ni ne parolu pri la okazoj, kiam la pioniroj devas stoice malliberigi en ceremonian kostumon, nek pri la turmenta ĝeno subskribi dum malplaĉe malkvietigita digestado kelkajn dekojn da menuoj. Niaj kunfederaciaj partoprenintaj en la Kongreso de Olot ja tion povis observi. Sed, kio efektive depasas la ordinaraĵajn cirkonstancojn, estas la fakto, ke unu el niaj plej karaj pioniroj *devis* tedi nin dum esperantista festo, parolante pri la kutimoj de la helikoj kaj pri tio, ĉu ili supreniros aŭ ne, kiam ili rampas sur verda stelo ĉe piedestalo subtenanta buston de Zamenhof.

Multaj el la amikoj niaj, kiuj ĉeestis la lastefaritan feston de *Barcelona Stelo*, sin turnis al ni kun demandoj rilataj je la stranga disertacio de sinjoro Pujulà pri la helikoj aluditaj, kiun li faris en formo simbola, — ĉar estas videble, ke oni bone rimarkis lian nekompetentecon. Ni, maldiskretaj, klarigos la aferon, se nur oni promesas konservi la sekreton.

Sian toston komencis Pujulà dum la oficiala festeno en Olot, asertante, ke de post tiu momento li ne plu kredos la sciencistojn...¹ Longa silento sekvis tiujn vortojn : la konsciaj kunmangantoj kun miro rigardis unu la aliajn, kaj kiam nia direktoro reparolis kaj pravigis sian sprite neseriozan diron, jam estis plene ofendita unu eminenta samideano nia, sciencisto, aŭ almenaŭ, sciencemulo, kiu sin dediĉas prefere al konkologio. Post la festeno la eminenta samideano iris renkonte al la pioniro kaj postulis de li formalan rektifion. Malkompreniĝo okazis, tial ke Pujulà bezonis longajn klarigojn pri la kaŭzoj de la ofendo, sed fine li konsentis ĝentile, aŭ eble por ŝpari al si insistadon pri la afero.

La kondiĉojn de l'rektifio ni ne konis, kaj nur kiam ni vidis nian karan amikon kaŝite demetantan el sia poŝo sur la verdan piedestalon unu helikon, ni komprenis, ke ili estas tro severaj. Ni komprenis, kaj el ni, ĉefe S-ro. Rey, la prezidanto de «B. S.», kiu dum S-ro. Pujulà alparolis la ĉeestantojn kaj turnis ilian atenton al la heliko pace dormanta sur la verda drapo, tenis sian poŝbruligilon super ĝi, lumigante por ke oni ĝin vidu.

Jen, karaj scivolaj demandintoj, kial per unu heliko kaj per unu tedo nia pioniro, eĉ kontraŭ sia volo, retransviligis la fieran sciencemon de unu nia samideano kaj devigis S-ron. Rey (nian monarĥon)² malaltigi publike sian rangon. — J. G.

-
1. Vidu antaŭan numeron de «K. E.»
 2. Kastile, *Rey* = Reĝo.

La Pasko de l' Greno¹

DEVIZO : *Pentekosto*

NEN ni denove, kun alia efektivigita iluzio kaj kun alia espero en la koro de l' jaro krevanta de vivo kaj juneco, kronanta la someron per la plej voluptaj floroj el la tero kaj per la heloj de flamanta ora suno, kiu neniam maljuniĝas, kies potenco neniam malpligrandiĝas. La elspiroj de la vintro, maldiafanigantaj la senmakulan bluan ĉielon, iom post iom disiĝis, forportante post si la malgajecon de la naturo; la nebulaj vualoj, kiuj honteme kovris la suprojn de la plej altaj montoj, subite disŝiriĝis, kondensiĝante en la spaco kiel ploro de treŝa roso; la neĝoj, glaciigitaj de la frostoj, tuj kiam la suno kisis ilin, fandiĝis, ekstremante, brilante kun rebriĵoj de multekostaj ŝtonoj, kaj fluante al la ebenaĵo kiel grandega degutado de larmoj.

Kiel ĝuas la vido, rigardadante la verdajn arbarojn kaj fruktojn, kun makuloj de blonda greno kaj hela genisto, ore lumŝanĝa! Kaj kiel enridiĝas la spirito, ĝoja, ĉe la granda eksplodo de vivo, kiun ĉi tie kaj ĉiuloke donace proponas la sindona tero dankema al la homo, kiu per sia penado ĝin kulturis! Jen ni, jen ni denove, kun alia efektivigita iluzio kaj kun alia espero, en la fino de la floradoj promesantaj bongustajn fruktojn, kiuj rekompencas niajn klopodojn kaj dezirojn, kiujn, en eterna renoviĝo kaj harmonia edzeco de la vivo kaj morto, la naturo naskadas, paradante sian belegecon kaj sian kreaĵon forton.

Ho sinmaldonaj animoj, avaraj je viaj riĉaĵoj! Rigardadu humiligite la sindonan fekundigon de la tero : la korno de la abundeco ne estas nur via propraĵo. Al ĝi rajtas, tiel kiel vi mem, la homoj viaj fratoj, la malfeliĉuloj, kiuj ne povas gajni sian ĉiutagan panon, kaj tiuj, kiuj dolore ĝin gajnas; al ĝi rajtas, tiel kiel unuj kaj aliaj, la humilaj formikoj, sin provizantaj por la vintro : kiel ankaŭ la graciaj birdoj, la gajgaj kantistoj, kiujn vi forpelas, maldankante iliajn triladojn.

Jam ĉio gajniĝis. La burĝonoj, floriĝinte, entenas la frukton; la verdinta novtrunko, stangiĝinte, elmetis plenan spikon; kaj la suno, kiel ama patro, maturigante ĉion, sin etendas enridiĝante, kaj kiasante per siaj fajraj radioj la plenan de nova vivo.

1. Premiita en la III^a Literatura Konkurso de K. E. F.

Dissemantoj de amo, dissemantoj de gajeco : kantu triumfe laŭdan himnon danke al la eterna patrino! Viaj klopodoj estas florintaj, viaj penadoj estas grajniĝintaj, tiel kiel vi esperis. Ne restu malkontentaj. Daŭru semante kaj dissemante, aliformigante la senkulturajn kampojn en fruktejojn, la fruktejojn en ĝardenojn, ĉiam kontidaj kaj sindonemaj, ĉiam pensante pri morgaŭo; ĉar viaj dezirooj kaj viaj penoj trovos en la koro de la homoj kaj en la internaĵoj de la tero la ĝermigan varmon, kiu ornamos vin per gloraj floroj kaj fruktoj

Ni kantu ĉiuj kune, harditaj de tiu suno, kiu neniam maljuniĝas, kies potenco neniam malpligrandiĝas. Ni kantu, ĉar ni estas denove kun alia efektivigita iluzio kaj kun alia espero, en la pleneo de l' jaro krevanta de vivo kaj juneco, kronanta la someron.

Ni kantu, ĉar la tempo estas glora : ni estas en Pasko de l' Greno!

IGNASI IGLESIAS

Tradukis : *Esperanta Fako* de la «C. A. de D. del C. i de la I.»

El la Literaturaj Konkursoj

II.^a — S-ro Alfonso Sabadell estas aŭtoro de la du verkoj, cititaj de la Verdikto, kies devizoj estas : *Ĉar tio estis feino, kiu prenis...* (Tradukitaj tekstoj, II), *Al la bonodora timiano* (Eksterordinaraj temoj, II).

III.^a — La II^{an} premion de *La Revuo* gajnis per sia verko, devizo *Excelsior*, sinjoro Herbert M. Scott el Moundsville (Usono).

Estas aŭtoro de la traduko de la tina «Otium Divos», distingita per Speciala Honora Mencio, S-ro. Josep Roselló Ordines el St. Joan (Mallorca).

La aŭtoroj de la verkoj premiitaj aŭ menciitaj en la I^a kaj II^a L. K., kiuj ankoraŭ ne ricevis la diplomojn, bonvolu komuniki siajn adresojn al S-ro. Jozefo Grau, strato Claris, 72, Barcelono.

Konservantaro de la Floraj Ludoj de K. E. F.

REGULARO APROBITA DE LA IV^a KONGRESO EN OLOT

- I. — La Konservantaro zorgos pri ĉio koncernanta la Florajn Ludojn de K. E. F.
- II. — La Konservantaro konsistas el membroj *honoraj*, *aktivaj* kaj *protektaj*. La unuajn oni prokamos, proponite de la Konservantaro en la jara Kongreso de K. E. F., aŭ se ne eble en la festo de la Floraj Ludoj. Estos membroj *aktivaj*: a) La Juĝintoj de la kvar unuaj Literaturaĵoj Konkursoj; b) La gajnintoj de tri ordinaraĵoj premioj en la Floraj Ludoj; c) La Profesoroj de K. E. F. kiuj estos gajnintaj kvin premiojn; d) La personoj, kiuj kontribuis al la sukceso de Esperanto, kiujn la Konservantaro akceptos laŭ propono de la Komitato de K. E. F. Estos *protektaj* anoj, kiuj subtenos per minimume kvinpeseta jara kotizaĵo la agadon de la Konservantaro.
- III. — La Konservantaro elektos ĉiujare el la aktivaj anoj ses personojn, kiuj devos formi la Juĝantaron de la Konkurso. Tiu elekto devos okazi dum la dekkvin tagojn post la Floraj Ludoj. Ĉiuj Konservantoj havas rajton de voĉo por tiu elekto.
- IV. — La membroj de la Juĝantaro elektos el si la personojn, kiuj plenumos la oficojn de Prezidanto kaj Sekretario. Ankaŭ ili elektos la Jarkonservanton, kiu devos fari la inaŭguran paroladon de la Floraj Ludoj. Kiu ajn membro de la Konservantaro povos esti elektita Jarkonservanto.
- V. — La oficojn de Prezidanto kaj Kasisto de la Konservantaro havos la Prezidanto kaj Kasisto de la K. E. F.
- VI. — Ĉiujare dum la Kongreso okazos la Floraj Ludoj en la urbo, kie ĝi havas lokon. Se Kongreso ne okazos, la Konservantaro decidos pri la dato kaj loko de la Floraj Ludoj.
- VII. — La alvoko kun la ordinaraĵoj publikiĝos almenaŭ kvar monatojn antaŭ la Floraj Ludoj.
- VIII. — La Konservantaro proponos premiojn al du originalaj temoj (prozaĵoj kaj versaĵoj) kaj al du tradukaĵoj (prozaĵoj kaj versaĵoj). La Natura Floro estos aljuĝata al la plej bona el tiuj kvar verkoj.
- IX. — Aliaj premioj povos esti proponitaj de privataĵoj aŭ societoj, se ili tion sciigas en konvena tempo. La proponintoj de premioj rajtas elekti personon, kiu intervenos en la Juĝantaro la aljuĝon de ties premio.
- X. — Al la gajninto de la Natura Floro oni donos la rajton elekti Reĝinon de la Festo, kiu partoprenos laŭ la kataluna kutimo. Kiam la gajninto ne uzos sian rajton, ĝi apartenos al la Juĝintaro.
- XI. — La premiitaj verkoj apartenos al la Konservantaro, de kiu oni por publikiĝo devos peti permeson. KATALUNA ESPERANTISTO, kiel oficiala organo, povos ilin publikigi sen ties permeso.

Historio de Esperanto en Katalunujo

MONTCADA (Montkada)

MALGRANDETA vilaĝo, proksima al Barcelono, enhavanta ĉirkaŭ 1800 terkulturistajn loĝantojn, estas Montcada, kiu kuŝas flanke de la riveroj Besòs kaj Ripoll, ĉe ilia kunfluiĝo, kaj apud bela monto, sur kies supraĵo staris antaŭe feŭdala kastelo, kaj hodiaŭ kuŝas ermitejo dediĉita al Dipatrino de Montcada.

La unua esperantisto estis la distinginda kuracisto S-ro. Jozefo Buxó, tre sciema persono, kiu sin dediĉis dum liberaj horoj al la lernado de ĉia ajn progreso; tial li estis estinta volapukisto, kaj kiam per Dominika monaĥo el Valencio (1903), li sciis la ekziston de la nova internacia lingvo nomita Esperanto, li tuj mendis je Barcelono la necesajn verkojn, kaj ne trovinte ilin, nek katalunajn, nek kastilajn, ĉar ili estis ankoraŭ aperontaj, li aĉetis francajn. Li lernis do Esperanton per francaj verkoj, kaj tuj post la apero de la kastila gramatiko de Vicento Inglada (Januaro 1906), kaj de la praktika kurso de R. Duyos kaj V. Inglada (Februaro 1907), li ilin aĉetis por sin perfektigi en la kono de nia lingvo.

Li ricevis (1907) viziton de la aktivaj societanoj de «Espero Kataluna» el Barcelono, preziditaj de la nelacigebla S-ro. Rosals, kiu invitis lin eniri en lian katalunan aron, ĉar soleco estas patrino de neageco.

Propagandinte ame Esperanton al siaj multaj konatoj, kaj kiam li estis pli varme laboranta por Esperanto, tiam li grave malsaniĝis pro stomaka malsano, kiu kondukis lin al la morto je la 13^a de Aŭgusto de la 1908^a jaro.

Restis kun ni por sekvi la patran vojon lia filo Johano, ankaŭ kuracisto, kiu heredis de sia patro la amon al Esperanto. Li jam malfermis du kursojn de Esperanto per kataluna lingvo, uzante la «Praktikan kurson» de S-ro. Pujulà. La unua (Februaro 1909^a) estis klarigita en ĉambro de la Paroĥa Preĝejo, kaj ĉeestis Pastro Mariano Mas, paroĥestro; Pastro Jozefo de Plandolid, vikario; Pastro Anĝelo Bordas; S-ro. Celesteno Aguilar, apotekisto; S-ro. Johano Cervera, barbiro; S-ro. Salvatoro Vilanova, ĉarpentisto; S-ro. Francisko Tapiola, ĉifonisto; kaj S-roj. Agusteno kaj Salvatoro Artés, terkulturistoj. La dua kurso estis klarigita en la infana publiklernejo, kaj ĉeestis du instruistoj, unu instruistino, apotekisto, kaj aliaj sinjoroj.

Dum la dua kurso ni faris du ekskurso-vizitojn; unu (Julio

1909^a) al esperantista grupo «Esperanta Akvofalo», de Ripollet, en kies sidejo S-ro. Cervera en la nomo de la Montcadaj Esperantistoj diris varman paroladon, salutante al Ripolletaj samideanoj, kaj D-ro. Joakimo Coll, tiama vikario de tiu lasta vilaĝo, kiel voĉesprimanto de la vizitatoj diris belan respondan paroladon, dankante kore la viziton. Post biera kaj limonada trinkado kaj senlaca interparolado la Ripolletaj amikoj akompanis nin ĝis la ekstero de sia vilaĝo, kie ni adiaŭis ilin. La duan viziton ni faris al la publikinstruisto de «Santa Perpetua de Moguda», S-ro. Jardí, esperantistigema viro, kiu akompanis nin ĉe la Paroĥestron, ĉe la kuracistojn, ĉe la apotekiston, ĉiuj jam esperantistoj en la koro, kiuj nin ricevis afable. Post kontentiga esperanta posttagmezo, tiuj novaj amikoj kuniris kun ni ĝis la lastaj domoj de sia vilaĝo, kaj adiaŭante, ni deiris de ili.

En la 5^a de Junio de 1911^a ni ricevis viziton de la grupo «Esperanto kaj Patrujo», de Barcelono. Alvenis multenombraj geesperantistoj kun standardo, kiujn ni kore akceptis kaj akompanis al la akvaj putoj el kiuj estas elĉerpata per vapormaŝino trinkebla akvo kondukota al Barcelono. Post la vizito de la ĵus inaŭgurita ponto super la rivero Besós, ni ĉiuj nin direktis al «Café Colón», kie S-roj. Albinyana, Anglada, Bermudez kaj Rodríguez parolis varme kaj konvinke pri Esperanto.

Pro la malgrandeco de la vilaĝo, kaj la neklereco de la loĝantoj la esperantistoj estis ĉiam malmultaj, sed konvinkitaj. Mi kredas ke baldaŭ nova kurso estos klarigata, kaj ke Esperanto akiros novajn adeptojn.

ESPERANTANO

Kruele batas sorto la esperantistojn en nuna Aŭgusto.

Abato Austin Richardson, prezidanto de la katolika esperantistaro subite mortis pro sufoka atako la 20^{an} de Aŭgusto en Bossey (Svisujo). Grandanima viro, kore estimata de ĉiuj, li estis la pioniro de Esperanto inter la katolikoj, ĉe kiuj li kreis organizon fortan kaj potencan. Kiam li estis preparanta la Esperantistan Pilgrimon al Romo, la morto rabis lin for el la mondo.

Ripozu en paco!

BIBLIOGRAFIO

El la domo tie kontraŭa. Skizo laŭ la vivo. Verkis Arnold Behrendt. Ricevebla de l'aŭtoro, Breslau, 16, Maxstr. 22. Germanujo. Prezo : 20 pfg. Alilando : 10 sd. (1 resp.-kupono.)

Naiva rakonteto pri ftizulo, kies malfeliĉo estas tiel granda, ke li eĉ perdis esperon pri estontaj vojaĝoj. Ĝis nun ni kredis pri la optimismo de ftizuloj. Sro. Behrendt forprenas de ni tiun kredon. Terura ruinigema jarcento estas la nia! Tamen, ni nur plene malkredos post apelacio al niaj kolegoj de «Kuracisto». Jen specimeno de la verko :

«Li aŭskultas, kielmaniere oni diskutas proponojn pri farotaj vojaĝoj al la belaĵoj sur nia tero —, kaj li eĉ ne posedas la forton por iri sola, sen helpo, en la apudan ĉambron. Kaj li aŭskultas la interparolojn : «Kiel vi fartas?», «Bonege!, mi dankas!» — ho! dum kiu longa tempo li jam ne diris, ne povis diri : bonege! eĉ ne ; bone! ĉar li ne volas mensogi.»

Bedaŭrinde, tia verema homo mortis. La pardonon, kiun li ne bezonis, ni povas aljuĝi al la aŭtoro kiel rakontisto.

Laborista klaso kaj Socialismo. — Marcel Cachin, membro de la Pariza Urbestro. El la franca lingvo esperantigis L. Berland, urba konsilanto, kaj L. Vergnaud, Membro de E. S. F. I. O. — E. S. F. I. O. (Esperantista Sekcio Franca de la Internaciista Organizaĵo) Paris, 49, Rue de Bretagne. 1912. Prezo : 0 fr. 25. (0.10 s.). || *Esperantista presejo.* L. Fillandeu, Avenue de Pont-Neuf, 41. Limoges. || Ĝi estas sendata afrankite, kontraŭ respondkupono.

Tre interesa broŝuro por politikistoj kaj tiuj kiuj deziras koni la verajn celon kaj signifon de socialismo. Ĝi estas redaktita per bona Esperanto. Sinjoro L. Betoulle, urbestro de Limoges, kaj membro de la Franca Parlamento prezentas la broŝuron per tre fervora letero. Ni ne scias ĉu niaj lertaj samideanoj prosperos allogi esperantistojn al socialismo; nia neŭtraleco malpermesas al ni fari deklaron pri tio, sed ni estas certaj, ke ili altiros multajn burĝojn al esperantismo, ĉar vere estas rimarkinda tiu broŝuro prezentita de franca deputito, verkita de Pariza konsilanto kaj tradukita de membro de la Pariza Urbestro.

Karaktero. Laŭ Mr. J. M. Van Stipriaan Luiscius, advokato en Hago. Dua plivastigita kaj plibonigita eldono, tradukita laŭ la 6^a eldono de l' Nederlanda Originalo, kaj kontrolita de la Esperantista Literatura Asocio. Hago. 1913. Librejo «Espero» Prezo : fl. 0.25 — 0.20 sd.

Ĝi estas nova bone kaj plene korektita eldono de verko pri kiu ni parolis la pasintan jaron. Sinjoro J. L. Bruijn, la tradukinto, pri kiu ni scias per la antaŭparolo, permesas la retradukon de la verko en ĉiun lingvon escepte la

Nederlandan. Represado de verko pest zorga korektado estas serioza nobla afero, kiu certe gajtigos al S-ro. Bruijn la aplaŭdon kaj estimon de ĉiu esperantisto. Bonvolu li akcepti nian sinceran gratulon.

RIMARKOJ. — (Pri kelkaj vortoj la tradukinto ne interkonsentis kun E. L. A. Ilin li montris al la elekto de l' legantoj (ek : *penetrata de la penso, altruisto, altruismo, angoro* en senco de sufero, doloro, k. t. p.) (Li klarigas ke «li ne uzis la akuzativan formon en frazoj, kiel *ŝanĝiĝi en*». Ni ne komprenas kial oni devas fari tion sisteme. Ni ja rajtas, kaj eble devas, diri «dividiĝi en tri partojn». Okazas kun ĉi tio same kiel kun prepozicio *da*, pri kiu oni diskutadas ĉu tiu aŭ alia vorto montras aŭ ne montras kvanton kvazaŭ oni forĝesis, ke ni estas partianoj de lingvo artefarita kaj ke unu fojon por ĉiam ni konvinkigis pri tio, ke lingvo estas homa afero kaj tial ĝi dependas de nia volo. Sekve ne la vortoj per si mem montros aŭ ne montros kvanton, sed nia volo montros ĝin per ili, kaj ni komprenigos nian volon per la prepozicio *da*. Se ni diras «patrino da amo», oni povos nekompreni nin, sed tio dependos de la inteligenteco de l' aŭskultanto, kio estas afero tute ekstergramatika. Same okazas kun la direkto, kiu estas montrata, ne de la movsenco de l' verbo, sed de nia volo per la akuzativo en la nereakta komplemento. Ni ne forgesu, ke la lingvo estas al la servo de nia penso kaj ke ne nia penso estas al la servo de la lingvo.)

Kion patrino povas suferi. — Hendrik Conscience. Originale verkita en flanda lingvo. Esperanta traduko de Frans. Schoofs. Eldonejo de «Belga Esperantisto». Vondelstraat, 20, Antwerpen, 1913. — Prezo : fr. 0.50. (20 sd.)

Malegoismaj homoj ne bezonas alpuŝon al la bono. Moraligaj verkoj estas por ili nenecesaj. Egoistoj, male, bezonas kondukantan manon, etenditan fingron, kiu montras al ili la vojon. Oni povas atingi bonon de tiuj ĉi lastaj, laŭ du malsamaj manieroj : plibonigante ilin mem, aŭ uzante ilian propran egoismon, kiel incitilon. Ĉi tiun lastan manieron elektis Hendrik Conscience, kiu havis profundajn konojn pri la homa koro.

«Malfeliĉa Janneken! la larmoj ŝprucis el liaj okuloj, kiam li vidis vin foriranta... Nu, mia kara, diru al mi, ĉu sur la mondo ekzistas pli granda feliĉo ol ĉia? Tinj bonaj homoj mortis pro malsato, ili levis ĉielen siajn brakojn kaj petegis la Sinjoron por helpo; ni venis al ili kiel senditoj de la dia kompatemo ili surgenuigis antaŭ ni kiel antaŭ anĝeloj, kiuj venis por sciigi al ili, ke ilia preĝo estis plenumita, kaj en ni ili benis kaj dankis Dion! Ho, Adela, nia socia vivo povus esti frivola kaj vana,... la larmoj de tiuj personoj elaçetos multajn el niaj pekoj!»

Tiu iel nemorala verko estis bonege tradukita de S-ro. Frans Schoofs per klara kaj flua stilo.

Pri estetiko en Medicino. — D-ro. Heliodor Świećieki. El Pola lingvo tradukis Mieczysław Czerwiński. T. E. K. A. Biblioteko. N.º 1. — Varsovio. 1913. Prezo : 30 sd. — Prezejo L. Boguslawski. Varsovio.

Belajn pensojn enhavis la parolado, kiun D-ro. Heliodor Świećieki el Pos-

naŭ (Posen) faris en Krakovo la 21-an de julio 1911^a ĉe la XI^a Kongreso de polaj kuracistoj, kaj kiujn ni povas ĝui nun dank' al la bona traduko de Sinjoro Mieczyslaw Czerwiński la inteligenta direktoro de «Kuracisto». — La temo de tiu parolado ŝajnos paradoksa al multaj; precipe al ili konvenos la legado de tiuj pensoj inspiritaj de profunda amo al la belo kaj bono. — Ofte ni maldolĉe ridetis komparante la milionojn elspezitajn de Ŝtatoj por konservado en Muzeoj de difektitaj aferoj el malaperintaj civilizacioj, kun la penadoj de l' samaj Ŝtatoj por malaperigi la naciajn neoficialajn lingvojn en ĝi. En tiu ordo de ideoj, se ni konsideras, ke homo estas ĉefverko, ĉefartaĵo, ni tuj komprenos la vidpunkton de D-ro. Świećieki, kaj lia tezo ne plu ŝajnos paradoksa.

L'Esperanto Méthodique. — Cours complet par L. C. Deslaurier, professeur diplômé d'Esperanto, Paris. Presa Esperantista Societo. 33, rue Lacépède, 33. En vente également chez l'Auteur, 2, pl. Saint-Pierre, Bordeaux et dans les principales librairies. 1913. Prezo : 1 fr. 25. (o. sm. 500).

La metodo ŝajnas bona. Sinjorino Deslaurier, kiu ĝin sekvis, atingis per ĝi bonajn rezultojn. La verko entenas aproban kuraĝigan leteron de Rektoro Emile Boirac. La talento de Sinjorino Deslaurier estas certa garantio de la boneco de la lernolibro.

Kurioza rimarko. La franca — diplomatia, pornuanca lingvo! — erarigis nin. Nur dank' al la letero de Rektoro Boirac, kiu komenciĝas per la vorto «Madame» ni eksciis, ke l' *auteur, professeur* L. C. Deslaurier, estas nia distinginda *samideanino, aŭtorino, profesorino.*

TAMEN

La IX^a Universala Kongreso

Lasthore ricevitaj informoj, senditaj de nia diligenta amiko S-ro. Delfi Dalmau sciigas nin pri la sukceso de la Bern'a Kongreso. Pli ol 1000 kongresanoj ĝin partoprenas, inter kiuj el la katalunoj ni povas citi S-rojn. Dalmau, Sabadell, Domènech Alberich, Urbez, k. a.

Ni publikigos raporton pri la kongresaj laboroj kaj festoj per la venonta numero. — K. E.

EDZIĜOJ

Nia kara amiko S-ro. Joan Campdelacreu, subsekretario de la K. E. F., prezidanto de *La Rondo*, edziĝis kun la ĉarma esperantistino el Manlleu, F-ino. Concepció Llagostera.

S-ro. Joan Aubeyzón, prezidinto de *Supren*, edziĝis kun nia samideanino F-ino. María Farrán.

Al la novaj geedzoj, niaj karaj geamikoj, ni deziras eternan feliĉon!

ENLANDA MOVADO

S-ro. Manuel Bordas, la diligenta sekretario de la K. E. F., havis la grandan ĉagrenon perdi sian patron, kiun subite la Morto forprenis.

Ni akompanas en la malfeliĉo nian karan amikon, esprimante al li la kondolecon de ĉiuj federaciaĵoj.

En la proksima numero ni publikos nekrologojn pri S-ro. Carlo Bourlet; ilin ni ne povas aperigi en ĉi tiu, ĉar ĝi estis jam kompostita, kiam ni ricevis la ĉagrenan sciigon.

La Redakcio de K. E. F. sendis al vidvino de nia amiko kondolecan telegramon.

Varme oni laboras en Valencio por starigi la «Valencia Esperantista Federacio»'n. Lasta tempe kaj danke precipe al la laboroj de nia fervora samideano S-ro. Andreu Piñó oni disdonis du cirkulerojn pritraktantaj tiun aferon; per la lasta oni bone komprenas, ke la valencia esperanta kampo estas preta por ricevi la federacian semon. Ankaŭ ni legis en valenciaj ĵurnaloj artikolojn favore parolantaj pri V. E. F. Antaŭen amikoj! Ni vin atendas kun malfermitaj brakoj!

D-ro. Joaquim Coll, vicprezidanto de K. E. F., provizora prezidanto, okupas en la Komisiono por la organizo de Iberia Konfederacio la lokon vakantan pro eksiĝo de S-ro. Rocamora el la prezida posteno de nia Federacio.

BARCELONO

La 29^{an} de la pasinta Junio, okazis en la grupejo de «*Semo*» ekzamenoj por atingi la Diplomon de Profesoro de K. E. F. Formis la tribunalon S-roj. Pujulà, Graŭ kaj Pellicer, kiuj post la kutimaj ekzercoj decidis liveri la diplomon al S-roj. Emili Presas el St. Feliu de Guixols kaj Joan Amades el Barcelono.

En la sama sidejo la 26^{an} de Junio S-ro. Fred. Pujulà faris paroladon pri Berno dum kiu oni projekciis 110 lumbildojn prezentantaj la urbon kaj landon de la IX^{an}. S-ro. Joan Rosals klarigis al la ĉeestantoj la plimulton de la cititaj bildoj; ambaŭ parolantoj estis treege aplaŭdataj.

— La 6^{an} de Julio kaj en bela salono de la «Ateneo Barcelonés» okazis la festo de fermo de la kursoj de Esperanto. La ĉeestantoj estis multenombraj inter ili multaj esperantistinoj kaj samideanoj el ĉiuj barcelonaj grupoj. Dum la festo oni disdonis la premiojn atingitajn de la anoj de la kurso *Universitat*, F-inoj. Arnella kaj Puigbonet, S-ro. González kaj S-roj. Monjonell, Pla, Miquel, Ptro. Planas, Mauri, Adam kaj Bonet; ricevis la ateston de profesoro S-roj. Ptro. Planas, Monjonell, Miquel kaj Amades kaj tiun pri lernado, F-ino. Arnella. La premion *Universitat* ricevis S-ro. A. Plà kaj estis donata speciala mencio al F-ino. Puigbonet.

La festo estis prezidata de S-ro. E. Rey, el la Komitato de K. E. F., kaj dum ĝi parolis S-roj. Campdelacreu, Dalmau, Rocamora kaj Pro. Coll. Tiu lasta, kiel gvidanto de la kurso en la Universitato, klare vidigis ĝian gravecon kaj esperis, ke la venonta kurso estos ankoraŭ pli sukcesa.

Specialaj dankoj estis adresitaj al F-ino. Sobrevila, kiu per sia bonega ludo en la fortepiano amuzigis la feston.

— La grupo «*Libera Stelo*» okazigis la 15^{an} Julio ekskurson al la «Granja Flor de Mayo», kiu bone sukcesis : la ekskursantoj reiris en Barcelonon post tago pasigita sur la kamparo.

— «*Ĉiam Antaŭen*» en ĝenerala kunsido okazinta la 15^{an} de Julio elektis la jenan novan komitaton : *Prezidanto*, S-ro. L. Renom; *Vicprezidanto*, S-ro. F. Mensa; *Sekretario*, S-ro. J. Buyé; *Vicsekretario*, S-ro. L. Badía; *Kasisto*, S-ro. J. Rovira, *Voĉdonantoj*, S-roj. J. Caluz kaj F. Albort.

La sama grupo ŝanĝis sian adreson; jen la nuna : strato Poblet, 25 (Sant Martí), Barcelono.

— La 20^{an} de Julio la grupo *Paco kaj Amo* organizis festenon en Rabassallet por solenigi la datrevenon de la apero de la unua esperanta lernolibro. De frumatene multaj partoprenantoj renkontiĝis por sin direkti piede al la loko antaŭfiksita, kiu kuŝas en plej bela angulo de la montoj ĉirkaŭantaj Barcelonon. La festeno estis sukceso; pli ol 60 samideanoj partoprenis en ĝi. Je la fino tostis inter multaj aliaj F-inoj. Barba, Pérez kaj S-roj. Vilaró, Rey (delegito de *Barcelona Stelo*) k. a. Oni sendis saluton al D-ro. Zamenhof kaj al la migrintaj-amikoj.

La sama grupo organizis esperantan ekspozicion, kiu estis malfermata la tagojn de la ĉefa festo de la kvartalo Gracia, kaj tial ĝin vizitas centoj de ne-esperantistoj. La ekspozicio estas interesa kaj konvinka; tial ni konsilas niajn barcelonajn samideanojn, ke ili ĝin vizitu kaj akompanu tien la skeptikulojn kaj dubantojn.

— La *Esperanta Fako* de la «Centre Autonomista de Dependents del C. i de la I.» aranĝis konferencon pri Svislando kaj la urbo Berno. S-ro. Anglada faris la paroladon kaj klarigis al la ĉeestantoj la lumbildojn, kiuj unu post alia montriĝis sur la blanka tolo. Varmaj aplaŭdoj premiis la parolinton.

MARTORELL

La grupo *Martorelja Stelo* kun la helpo de *Esperanto kaj Patrujo* organizis gravan propagandon agon la 10^{an} Aŭguston.

25 samideanoj barcelonaj veturis posttagmeze al Martorell, kie aliaj 25 esperantemuloj atendis kaj ĝoje akceptis ilin. Post vizito al la romepoka ponto super la Llobregat rivero, en la sidejo de la kultura societo «El Progreso» okazis paroladoj propagandaj. Delegite de la Komitato de K. E. F. prezidis S-ro. E. Rey. S-roj. Domènech, Rocamora kaj Dalmau diris la paroladojn, kiuj bone efikis en la pli ol ducent aŭskultantoj. Ili sendube sukcesigos la kursojn de la nova grupo, kiu tiel bone komencas sian esperantistan agadon.

SANT FELIU DEL LLOBREGAT

Ankaŭ la grupo *Esperanto kaj Patrujo* aranĝis feston en tiu urbeto la 18^{an} de Julio.

60 samideanoj el Barcelono ekskursis tien. En la Kazino antaŭ elektita aŭskultantaro parolis pri kaj por Esperanto S-roj. Sadurní, Rocamora, Domènec, Dalmau kaj Campdelacreu, kiujn oni aplaŭdis entuziasme.

VIC

La 6^{an} de la pasinta Julio, niaj vikaj samideanoj organizis propagandan feston kun paroladaro, multe sukcesintan.

Konvinke parolis S-roj. Albagés (el Vic), Delfi Dalmau (el Barcelono), Toboso (el Vic) kaj Rocamora (el Barcelono).

Al tiu propagandago, kiun oni okazigis en la Urbdomo, ĉeestis Vikaj aŭtoritatuloj.

Gratulon al vikanoj!

MANLLEU

Dank'al la senĉesaj klopodoj de la senlaciaj Manlleu'aj samideanoj Esperanto sin trudis rapide en nia industria vilaĝo.

Dum la oficialaj kaj tre interesaj ekzamenoj okazintaj la 22^{an} de pasinta Julio ĉe nacia lernejo, kiun regas sperta instruistino Sinjorino Francisca Benet, la infanoj deklamis esperante kaj ĥore la nomojn de la tagoj de la semajno kaj tiujn de la monatoj de la jaro kaj kantis fine la esperantan himnon «La Espero». Poste tri kvarjaraj infaninoj tradukis nialingve la esperantaĵojn deklamitaĵn kaj kantitaĵn de siaj gekunuloj. Sinjorino Benet estis forte gratulata de ĉiuj aŭtoritatuloj kaj la geinfanoj forte aplaŭdataj de la multaj geĉeestantoj en tiu kultura festo.

Post kelkaj tagoj instruistino Sinjorino Benet, ricevis viziton de nia samideano sinjoro Campdelacreu, kiu en la nomo de la Komitato de K. E. F. gratulis sin pro la laboroj, kiujn ŝi efektivigis por la disvastigo de Esperanto.

— La 17^{an} de pasinta Aŭgusto kaj organizita de la societo *Esperantista Amikeco* okazis granda propaganda paroladaro en la provizora dancsalono starigita sur la Placo de Bernardino. Ĝi estis prezidata de samideano sinjoro Solà kaj partoprenis en ĝi niaj fervoraj samideanoj Sinjoroj Manuel Roca, el Manlleu, Campdelacreu kaj Rocamora, el Barcelono.

Ĝia sukceso estis multe pli grava ol esperis ĝiaj organizantoj, ĉar alestis en ĝi pli ol 400 ĉeestantoj, kiuj post la konvinkaj paroladoj de la oratoroj varme diskutadis la efikon de Esperanto kaj ĝian konstantan disvolvigon. Sur la prezidejo sidadis la urbestro S-ro. Josefo Inglés, Provinca deputito S-ro. Bosc i Catarineu, juĝisto S-ro. Manuel Torrent, delegito de *Nova Harmonio* el Torelló, S-ro. F. Guitart; delegito de la esperantistoj el Sant Hipolit, S-ro. J. Fluviá, delegito el la esperantistoj el Campdevanól, S-ro. F. Guardia, Prezidanto de la grupo *Esperanta Aŭroro* el Sant Gervasi de Cassolas, S-ro. Petro Mayol kaj multaj aliaj kies nomojn nia memoro kun bedaŭro perdis.

Oficiala Parto

La 15^{an} de Junio S-ro. R. S. Rocamora prezentis sian eksigon el la ofico de Prezidanto de K. E. F. La Komitato, studinte la aferon kun aplaŭdinda prudento, prenis decidon oficialan en kunsido, kiu okazis la 27^{an} de Julio 1913^a. Ĉeestis S-roj. D-ro. Coll, Rey, Bordas, Horta kaj Campdelacreu. S-ro. Piferer delegis D-ron. Coll, ke li reprezentu lin. En reprezento de la Redakcio de K. E., ĉeestis S-ro. Grau. Estis subskribita de ĉiuj ĉeestantoj la akto, kies tekston ni donas jene:

«Ĉar la Komitato plenumis siajn egajn dezirojn rilate al la eksigo de S-ro. Rocamora kiel prezidanto de la K. E. F.; tiucele ĝi laŭ plej alta samideana kaj amika sento klopodis forigi la kaŭzojn de tiu eksigo, opiniante ke ĝi devas respekti la rajton kaj dezirojn de la eksiginta prezidanto, kiu de post la dato de sia eksigo (15^{an} de Julio 1913^a) ĝis hodiaŭ ne nuligis sian oficialan eksigan dokumenton; celante, fine, la altajn interesojn de la K. E. F., kiuj samtempe estas tiuj de Esperanto en nia lando, ĝi decidis akcepti la proprvolan eksigon de S-ro. Rocamora.

La Komitato bedaŭras, ke ĝi ne plu povas ricevi la helpon de S-ro. Rocamora, kaj juĝas kiel devon konstati ke tiu akcepto de lia eksigo neniel povas signifi decidon pri la motivoj, kiuj povas kaŭzi tiun eksigon.»

La Komitato decidis konsidere akcepti belajn proponojn prezentitajn al la K. E. F. de S-roj. Gili kaj Campdelacreu, kaj en momentoj konvenaj ilin efektiviĝi. Ankaŭ oni parolis pri la Kongreso de K. E. F. okazonta en Sant Felii de Guixols.

— La Komitato de la K. E. F. komisiis niajn kunfederacianojn S-rojn. Dalmau, Domènech Alberich kaj Perogordo, ke ili oficiale reprezentu ĝin en la IX^a Universala Kongreso de Esperanto. — La Sekretario, *Manuel Bordas*.

Noto. — La grupoj aliĝintaj al K. E. F. kiuj ne estas ricevintaj cirkuleron, adresitan de la Sekretario, petantan nomojn kaj adresojn de iliaj Prezidantoj kaj Sekretarioj, faros bone sciigante tiuj tiujn nomojn kaj adresojn al la Sekretario de K. E. F. Carrer Cerdanya, 84, 3^a, Barcelona.

KORESPONDADO

Al sendintoj de cirkuleroj: Kvankam ni deziras presigi en «K. E.» la cirkulerojn, kiujn pri aferoj per-aŭ priesperantaj ni ricevas, la manko de loko malpermesas tamen al ni la plenumon de nia deziro, ĉar tiel multnombre ili alvenas al la redakcio, ke estus necesaj tri-kvar paĝoj en ĉiuj numeroj por kontentigi la petojn de la sendintoj. Ni do tion publike avertas, por ke oni ne kreu pri malbonvolo.

Kolekto de lernolibroj

Katalunaj kaj Kastilaj

	Ptas.
<i>Fundamento de Esperanto</i> , L. L. Zamenhof (Eldono hispana) . . .	1'25
* <i>Gramatica rahonada de la llengua Esperanto</i> , Sro. Pujulà i Vallès. . .	2
* <i>Vocabulari Esperanto-Català</i> , Sro. Pujulà i Vallès.	3
* <i>Vocabulari Català-Esperanto</i> , » » »	3
<i>Poŝvortareto Esperanto-Català i Català-Esperanto</i> , Sroj. Dro. Bremon, Martí i Aldrich	0'75
<i>Kataluna Ŝlosilo</i>	0'05
<i>Quiere V. aprender Esperanto?</i> , Sro. Dro. J. Bremon Masgrau. . .	0'50
<i>Gramática y Vocabulario Esperanto</i> , Sro. Dro. J. Bremon Masgrau. . .	3
<i>Vocabulario Esperanto-Español</i> , Sro. F. Pujulà i Vallès	3
<i>Vocabulario Español-Esperanto</i> , » » » »	3
<i>Primeras lecciones de Esperanto de Th. Cart</i> , A. L. Villanueva. . .	0'60
<i>Manual y Ejercicios de la lengua Esperanto</i> , Inglada-Villanueva. . .	1'50
<i>Vocabulario Esperanto-Español y Español-Esperanto</i> , Inglada-Villanueva	5
<i>Curso Práctico de Esperanto</i> , Duyos-Inglada	3
* <i>Gramática de Esperanto</i> , Sro. J. Garzon Ruiz	2
<i>Prontuario de Esperanto</i> , » » »	4
<i>Programa d'Esperanto</i> , J. B. Albiñana	0'25
<i>El Esperanto al alcance de todos</i> , Fernando Soler y Valls.	3

Tiujn verkojn oni povas mendí ĉe nia administracio sendante kune la monon, plus o'25 ptojn. por la rekomenditaj poŝtelspezoj.

* Bindita 0'50 ptes. plie.

== LA REVUO ==

Internacia monata literatura gazeto kun la konstanta kunlaborado
de

DRO. L. L. ZAMENHOF

Literaturaj verkoj. Teatraĵoj. Poezioj. Informoj. Internacia vivo

Unu numero : fr. 50

Abono : por Francujo 6 fr.

Por aliaj landoj : 3 Sm. 800

Abonebla ĉe la Administracio de K. E. F., str. Gracia, 12 — SABADELL

LA ONDO DE ESPERANTO

MONATA ILUSTRATA REVUO

fondita en la jaro 1909

La abonantoj de la j. 1912 jam ricevis senpage romanon de A. Tolstoj «*Princo Serebrjani*» kies prezo por ne-abonintoj estas Sm. 1,60 afr. Nun ĉiu abonanto de la j. 1913, — krom 12 n-roj de l'gazeto, — senpage ricevos donace belan Esper. libron: **Orienta almanako el la lingvoj japana, ĥina, araba, hinda, sanskrita, persa, armena, kartvela k. t. p., k. t. p.** «La Ondo» aperas akurate la 1-an daton, novstilo. Ĉiu n-ro havas 16 — 24 paĝ. Formato 17 × 26. Bela kovrilo. Literaturaj konkursoj kun premioj. Portretoj de konataj Esperantistoj. Diversaj ilustraĵoj. Beletristiko originala kaj tradukita. Plena kroniko. Bibliografio. Amuza fako (kun premioj). Anekdotaro. Korespondo tutmonda. (Poŝtk. ilustr.) **Anonco en «Koresp. Fako» 3 respond-kuponoj** La abonpagon (2 rubl. = 2, 120 sm). oni sendu al librejo «Esperanto» (Moskvo, Tverskaja, 26, uslando) aŭ al aliaj Esperanto-librejoj — poŝtmandate, respondkupone, papermone, per bankĉekoj aŭ per transpag. de Esp. ĉekbanko.

Oni abonas «La Ondo» 'n ĉe la Administracio de «K. E.», str. Gracia, 12. — SABADELL